

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Philippæ Lothringæ vidu[a]e virt[us]?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bus cœpissent, animo constans, & inter turbas nihil turbata, defuncti coniugis animam pijs officijs profecuta, illud vnum omnibus curis laborabat, vt orationis assiduitate, & largitate eleemosynarum demortuum Imperatorem Deo etiam atque etiam commendaret. Annus ierat inter hæc opera. Interea & monasterium illius iussu & sumtu est ab architectis absolutum; in quo, ipso anniuersario die obitus Imperatoris, Ecclesia est solenni ritu dedicata. Aderat ingens multitudo; symphonia insignis, splendido apparatu omnia peragebantur. Sed nihil spectantium animos magis commouit, quàm quòd, post basilicam Deo dedicatam, ipsa quoq; demum Augustissima Imperatrix ad eum se modum dedicarit. Quippe publicè atq; in conspectu omnium, ornamentis Imperatorijs humi depositis, eorum vice, monasticum amplexa est habitum; eiusdem loci monialibus, posthac famulatura, non Imperatura. Quo in seruitio, per quindecim annos, vsque ad obitum, constantissimè perseuerauit. Vitam, vt vixit, ita & finiuit. Cùm enim animam janriam exhalatura, in extremo morbo decumberet, atque augustalia ornamenta ad funeris pompam præparari conspiceret, has priùs voces, quàm animam, effudit. *Amictus iste non est meus: auferre hinc, ornatus hic alienus est: istis terreno sponso, & his caelesti sponso sum copulata. Nuda de utero matris meæ egressa sum, nuda reuertar illuc. His misera carnis vilem materiam inuoluit, & corpus meum, iuxta tumulum fratris mei ac domini Henrici Imperatoris, quem me vocantem video, in proprio locello reponite.* His ad circumstantes dictis, Domino Deo animam suam in manus & commendauit, & tradidit.

Alterum, quod hominum ferè memoria exemplum mundus vidit, est de Philippa Lotharinga, cuius vita tota hunc locum mereretur. Sed quia peculiari libro edita est, aliqua tantùm perstringam. Hæc, Serenissimo Duce marito, per mortem, amisso, ita honores, ornatum pompasque omnes fugit, vt in Principe femina Principem te amisissè putares. Solus in ea Deus, nullus Mundus vivebat; quem quantum ipsa contempnit, tantùm optauit & ipsa contemni. Itaque & in monasterium se abdidit, utq; in infimo se loco poneret, egit iantricem.

alberone
Episcopo VI
Traiectensi.

VII.

Nihil vestis pretiosæ, nihil supellectilis argenteæ admisit: & quæ vel inuita à Principibus viris obtrusa sunt, ad templi ornatum remisit. Mirus erat in ea affectus, erga Christi Passionem, de qua sine suspirijs non cogitabat, sine lachrymis non loquebatur; &, si vel ad mensam aliquid legi audiret, ita in amorem pro se passi Domini rapiebatur, vt cibi sui que obliuisceretur. Multa sacrorum millia Deo offerri curauerat, vt aliquid doloris persentisceret, in honorem Christi crucifixi. Impetravit. Itaque feria quinta, singulis hebdomadis, coepit incredibilem quendam pati cruciatum, quasi sub costis lancea acutissima esset traiecta à latere per ipsa præcordia ascendente. Atque hunc cruciatum à die Iouis, vsque ad Sabbati diem, tanta patientia, quanta molestia, sustinebat. Inquisitum est in huius tormenti causam, post mortem illius, balsamoque imbuendæ intestina sunt euiscerata. Ibi eximij candoris inuentus est lapis cordis humani speciem præ se ferens. In hoc alabastrino corde quinque lapilli, velut præcipuorum Christi vulnerum imagines, infixi erant, gemmarum instar, aut sanguinearum guttarum, lucidissimè punicantes. Basis illius alabastris, non tantùm, more cordis vsitato leniter acuminata erat, verùm etiam ita tenui mucrone cuspidata, vt quoties se verte-ret, intestina punctim excruciet. Cor hoc alabastrinum atque lapilli inter varios Principes & Monarchas distributi etiamnum, cum honore asseruantur. Anima morientis visa est à Diuis in cælum vocari ac perducì. Corpus, cùm in templo exponeretur vili habitu amictum, corona regia ad pedes apposita, mirabiles in concurrentium animis pietatis motus excitauit, clarè videntium quàm utile sit calcasse honores, & Mundum contempnisse. Sed, vt dixi, tota vita & ea, quæ morienti contigerunt huic loco idonea, in ipso, qui de vita eius scriptus est libro, reperiuntur: vt & alia miranda de S. Francisca Romana, de MARIA Victoria Genuensi, de quæ alijs, in eam vita non ita pridem edita.

VIII.

1. Tim. 5. 3.

Hæc atque alia talia sunt, quæ statum hunc mirè commendabilem & honorabilem reddunt. Qua de causâ meritò S. Paulus scripsit ad Timotheū; *Viduas honora; meritò David*

Thecui-